

# יונה - עם טעמים

א ב ג ד

## יונה פרק-א

**[א]** ויהי דבר-יהוה אל-יונה בן-אמתי לאמר: **[ב]** קום לך אל-גינות העיר הגדולה וקרא עליה כי-עלתה רעתם לפני: **[ג]** ויקם יונה לברזל תרשישה מלפני יהוה וירד יפו וימצא אניה | באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני יהוה: **[ד]** ויהוה הטיל רוז-גדולה אל-הים ויהי סער-גדול בים והאניה זשבה להשבר: **[ה]** וייראו המלוזים ויזעקו איש אל-אלהיו ויטלו את-הכלים אשר באניה אל-הים להקל מעליהם ויונה ירד אל-ירכתי הספינה וישכב וירדם: **[ו]** ויקרב אליו רב הזיבל ויאמר לו מה-לך נרדם קום קרא אל-אלהיך אוכלי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד: **[ז]** ויאמרו איש אל-רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלבי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפול הגורל על-יונה: **[ח]** ויאמרו אליו הגידה-נא לנו באשר למי-הרעה הזאת לנו מה-מלאכתך ומאין תבוא מה ארצה ואי-בינה עם אתה: **[ט]** ויאמר אליהם עברי אנכי ואת-יהוה אלהי השבמים אני ירא אשר-עשה את-הים ואת-היבשה: **[י]** וייראו האנשים

יראה גדולה ויאמרו אליו מה- זאת עשית כי- ידעו האנשים  
 כי- מלפני יהוה הוא ברזן כי הגיד להם: **[יא]** ויאמרו אליו  
 מה- געשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:  
**[יב]** ויאמר אליהם שאוני והטילני אל- הים וישתק הים  
 מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:  
**[יג]** ויזתרו האנשים להשיב אל- היבשה ולא יכלו כי הים  
 הולך וסער עליהם: **[יד]** ויקראו אל- יהוה ויאמרו אנה יהוה  
 אל- נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל- תתן עלינו דם נקיא  
 כי- אתה יהוה כאשר זפצת עשית: **[טו]** וישאו את- יונה  
 ויטלהו אל- הים ויעמד הים מועפו: **[טז]** וייראו האנשים יראה  
 גדולה את- יהוה ויבזו- ויבזו ליהוה וידרו נדרים:

## יונה פרק-ב

**[א]** וימן יהוה דג גדול לבלע את- יונה ויהי יונה במעי הדג  
 שלשה ימים ושלשה לילות: **[ב]** ויתפלל יונה אל- יהוה אלהיו  
 במעי הדגה: **[ג]** ויאמר קראתי מצרה לי אל- יהוה ויענני  
 מבטן שאול שועתי שבעת קולי: **[ד]** ותשליכני מצולה בלבב  
 ימים ונהר יסבבני כל- משבריה וגלגה עלי עברו: **[ה]** ואני  
 אמרתי נגרשתי מנעד עיניך אך אוסיף להביט אל- היכל  
 קדשך: **[ו]** אפוני במים עד- נפש תהום יסבבני סוף זבוש  
 לראשי: **[ז]** לקצבי הרים ירדתי הארץ ברזייה בעדי לעולם  
 ותעל משונות זמי יהוה אלהי: **[ח]** בהתעטף עלי נפשי את-  
 יהוה זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל- היכל קדשך:  
**[ט]** משמרים הבלי- שוא זסדהם יעזבו: **[י]** ואני בקול תודה  
 אובזה- לך אשר נהרתי אשכמה ישועתה ליהוה: (ס)  
**[יא]** ויאמר יהוה לדג ויקא את- יונה אל- היבשה: (פ)

---

## יונה פרק-ג

**[א]** ויהי דבר-יהוה אל-יונה שנית לאמר: **[ב]** קום כף אל-גינת העיר הגדולה וקרא אליה את-הקריאה אשר אנכי דבר אליך: **[ג]** ויקם יונה ויכף אל-גינת כדבר יהוה וגינתה היתה עיר-גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים: **[ד]** ויזל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום וגינת נהפכת: **[ה]** ויאמינו אנשי גינת באלהים ויקראו-צום וילבשו שקים מגדולם ועד-קטנם: **[ו]** ויגע הדבר אל-מלך גינת ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו וכס שק וישב על-האפר: **[ז]** ויזעק ויאמר בגינתה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל-יטעמו מאומה אל-ירעו ובמים אל-ישתו: **[ח]** ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל-אלהים בזוזה וישבו איש בדרך הרעה ובן-הזומם אשר בכפיהם: **[ט]** מי-יודע ישוב וגוים האלהים ועב מזרון אפו ולא נאבד: **[י]** וירא האלהים את-מעשיהם כי-שבו מדרךם הרעה וגוים האלהים על-הרעה אשר-דבר לעשות-להם ולא עשה:

---

## יונה פרק-ד

**[א]** וירע אל-יונה רעה גדולה ויזר לו: **[ב]** ויתפלל אל-יהוה ויאמר אנה יהוה הלא-זה דברי עד-היותי על-אדמתי על-כן קדמתי לברז תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-וזנן ורוזום ארך אפים ורב-חסד וגוים על-הרעה: **[ג]** ועתה יהוה קוז-

גַּא אֶת-נַפְשִׁי מִמָּוְיָ כִּי טוֹב מוֹתִי מוֹוִיִּי: (ס) [ד](#) וַיֹּאמֶר יְהוָה  
הֲהֵיטֵב זָוָה לָךְ: [ה](#) וַיֵּצֵא יוֹנָה מִן-הָעִיר וַיֵּשֶׁב בַּמִּקְדָּם לָעִיר  
וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֹכָה וַיֵּשֶׁב תְּחִלָּתָהּ בַּצֵּל עֵד אֲשֶׁר יִרְאֶה בַּה-  
יְהוָה בָּעִיר: [ו](#) וַיִּבֶן יְהוָה-אֱלֹהִים קִיקִיּוֹן וַיַּעַל אֶל-מַעַל לְיוֹנָה  
לְהַנִּיחַ עָלָיו עַל-רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לוֹ מִרְעָתוֹ וַיִּשְׁמְרוּ יוֹנָה עַל-  
הַקִּיקִיּוֹן שְׂמֹנֶה עָדוּלָה: [ז](#) וַיִּבֶן הָאֱלֹהִים תּוֹלְעַת בַּעֲלוֹת  
הַשָּׁזָר לְמִזְוָה וַתֵּךְ אֶת-הַקִּיקִיּוֹן וַיִּכְשֶׁ: [ח](#) וַיְהִי אֶל-כַּוְרוֹן  
הַשָּׂמֶשׁ וַיִּבֶן אֱלֹהִים רוֹוֹן קָדִים זָוִרִישִׁית וַתֵּךְ הַשָּׂמֶשׁ עַל-רֹאשׁ  
יוֹנָה וַיִּתְעַלֶּף וַיִּשְׁאַל אֶת-נַפְשׁוֹ לְמוֹת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מוֹוִיִּי:  
[ט](#) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יוֹנָה הֲהֵיטֵב זָוָה לָךְ עַל-הַקִּיקִיּוֹן  
וַיֹּאמֶר הֵיטֵב זָוָה לִּי עַד-מָוֹת: [י](#) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶתְּהָ זֹסֶת  
עַל-הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא-עָמְלָת בּוֹ וְלֹא גָדַלְתָּו שֶׁבֶן-לִילָה הִיָּה  
וּבֶן-לִילָה אָבָד: [יא](#) וַאֲנִי לֹא אֶזְוֶס עַל-גִּיְוָה הָעִיר הַגְּדוּלָה  
אֲשֶׁר יֵשׁ-בָּהּ הַרְבֵּה מִשִּׁתִּים-עֹשֶׂרָה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא-  
יָדַע בֵּין-יְמִינֹו לְשִׁמְאֹלוֹ וּבַהֲבֵה רַבָּה: (פפפ)